

Føðingar

15. oktober bleiv Búgvi stóribeiggi at tvíburðum. Tveir beiggjar, ið eita Brandur og Rókur. Teir vigaðu 3150 gr. og 2370 gr. og vóru ávíkavist 50 cm og 47 cm langir. Foreldrini eru Beinta & Terji Lervig, Leirvík.

11. september fingi Belinda Sigmundsdóttir Berg & Kári Skibenæs, Argjum, eina dóttur. Hon var 48 cm long og vigaði 2610 gr.

4. oktober fingi Rógvi Jacobsen og Fríða Næs, Klaksvík, eina dóttur. Hon var 56 cm long og vigaði 3910 gr.

14. oktober fingi Joan E. Justinussen og Dan L. Jensen, ein son. Hann var 51 cm langur og vigaði 2850 gr.

23. oktober fingi Beinta og Torkil Justinussen, Leirvík, ein son. Hann vigaði 3790g og var 52 cm langur.

Til minnis um vermóður mína Vilherminu Thomsen

Eg vil her við skriva nakrar linjur um vermóður mína Snjófríða Vilhermina Thomsen, fødd Arnason, sum andaðist 96 ára gomul á Gerðisgarði í Skálavík.

Hvør var henda kvinna, jú móður hennara var úr Sandavági og pápin var íslendingur.

Jú, eg sat mangan undir, tá hon kom inn á sítt lív, men tað gleða lindi kundi nokk eingin taka frá henni.

Og altíð sá hon tað positiva og deildi tað við onnur.

Skarðin, sum fylgdi hesu gomlu kvinnu til hennara hvíldarstað, vísti at Vilhermina var væl dámd í heimbygðini Skopun.

Lívsins skúli hevði gjørt hesa kvinnu kontanta! Hon segði tað, sum hon ætlaði, ballaði ikki nakað inn.

Tá hon var 3 ára gomul, doyði pápi hennara, Karl Arnason.

Tá Vilhermina varð 14 ár, misti hon mammuna, beint áðrenn hon varð fermd, tá tók hon húsið uppá seg, saman við sjúka beiggjanum Andrias og kláraði tað til fulnar.

Tað hevur ikki verið nemt, og tað var tað ikki sambært henni sjálvari, hon rósti ofta Olivur og Petri fyri eina útrætta hond.

Eisini hoyrði eg hana rósa Jens Marius Poulsen, at vera til hjálp um okkurt var áfatt.

Jú, Vilhermina plagdi at taka skemtandi til, at eingin doyrv av arbeiði.

Sum 20 ára gomul giftist Vilhermina við Jóhannis Thomsen, pápi hansara var av Sandi og æt Jóhan Petur, hann var av raskastu útróðrarmonnum.

Mamman var úr Skopun, æt Jóhanna. Forleðrini vóru úr Gøtu, Jákup og Elsupa,

Aftast frá vinstru: Sofuus Lognberg, Arnar Lognberg. Fremst frá vinstru: Julien Johan A. Lognberg, Arna Lognberg og Vilhermina Thomsen

ættað úr Koltri.

Vilhermina og Jóhannis fingi 2 dreingir og 3 gentur, Karl, Jóhannis, Jacobina, Arna og Jóhanna.

Tey settust í búgv niðri í húsunum, sum Jógvan Djúrhúus, sonur sjóðarbóndan hevði bygt. Tað sigst, at hann gekk norður til Skopunar at byggja húsið, ígjøgnum 7 ár. Hann var nevndur prest-Jógvan.

Í 1984 vórðu húsuni umvæld, øll sum tey vóru, og gleddist hon um hesu nærum nýggju húsini og takksemi lýsti av henni.

Hon dugdi væl at fáa peningin at strekkja, finansministari var hon góður.

Eitt, sum ikki skal gloymast og setast undir skeppuna,

var hennara lív, sum ein bekenandi trúgvandi kvinna, hon vísti á dag og tíma, tá hon tók ímóti Jesusi og í sannheit livdi hon lívið sum ein trúgvandi.

Hon forsømdi einki møti, hon gekk í Missjónshúsið í Skopun og har hoyrdist rødd hennara prisa Jesunavni.

Hon elskaði sangin “Eg má hava Jesus við mær”, sum ommusonur hennara sang so meistarlíga í kirkjuni.

Hvør var maður Vilherminu, ella verpápi mín.

Hann gjørdist illa sjúkur av tuberklum, beint tá hann skuldi til skips saman við soninum, sín fyrsta túr, skipið var “Dosea”.

Henda hervuliga sjúka gjørdi, at hesin príði maður

nærum ikki kom fyri seg aftur, men tó róði hann út. Eg minnst hann hjartagóðan.

Tá pápin var burtur, fór eg ofta til hansara at biðja hann til dømis, knýta mær pilkin undir tráðuna.

Jú, eg minnst hann, sum eitt gott fólk, og var hann sera barngóður.

Eg minnst hann, síni síðstu ár ganga til Guðsorð í Betania, eisni til hvørt bønarmøti.

Jóhannis doyði 71 ára gamal, eftir at hann kom til skaða á gamalsaldrinum.

Friður veri við minninum um verforeldur míni.

Gerhard

Tøkk

Hjartaliga takk øll tit, ið mintust til mín á mínum 80 ár føðingardegi 23. september.

Heilsan
Alma Petersen
Klaksvík

Tøkk

Hjartaliga takki eg øllum, sum gleddu meg á 80 ára degi mínum 14. august.
Harrin signi tykkum øll.

Judith Mortensen
Porkeri